

Evangelikus hírmondó

2017. – Karácsony

A Tési Evangelikus Egyházközség lapja XV. évf. 5. szám

*A krisztushit örömeivel megélt,
áldott, békés, karácsonyt!*

„Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse az elveszettet!” (Luk.19,10.)

Csak még egyet!

Mel Gibson: A fegyvertelen katona című, méltán híressé vált filmje egy keresztyén fiatalemberéről szól, aki a hite miatt nem fog fegyvert. Társai és tisztjei ezért gyávnak tartják, megvetik, gúnyolják, megalázzák, bántalmazzák. A véres háború egyik sorsdöntő csatája után azonban minden megváltozik. A fegyvertelen Doss honvéd ugyanis órákon át újra meg újra visszatér az ellenséges területre súlyosan sebesült bajtársaiért. Életét kockáztatva, leleményes felebaráti szeretettel, egyenként hozza ki őket a csata színhelyéről, megmentve őket a biztos haláltól. Az áldozatok között méterről méterre kúszva kutatja, hogy ki ad még életjelet: akár csak egy gyenge mozdulattal, halk sóhajással. Amikor egy-egy társát biztonságba helyezve visszafordul a többiekért, egyetlen ima szakad fel szívéből és ajkáról: „Uram, csak még egyet hadd mentsek meg!”

Az egykor Betlehemben megszületett Megváltó is így érkezik közénk. A világ megveti, gúnyolja, semmibe veszi. Ő mégis velünk jön a gonosszal vívott, Nélküle megnyerhetetlen csatáinkba, és életét sem sajnálva, egyenként ment ki minket a biztos halálból. Személyesen keres minket, közel hajolva lesi a legkisebb mozdulatunkat és leghalkabb sóhajunkat is, mellyel Hozzá fordulunk. Az Ő szívéből is ez az imádság hangzik: „Atyám, légy türelemmel: csak még egyet hadd mentsek meg!” És már fordul is vissza értünk. Ha csak egy halk sóhajjal is jelzed, hogy mentő szeretetére vágysz, Te lehetsz a következő!

*„Hogy megmentes, Jézus, engem, Mit tettél üdvömért,
Mert láttad testem-lelkem Halálos ínségét!
A béke szent országát Én elveszítettem,
De jöttél, hogy az áldást Te visszanyerd nekem.*

*Mi késztetett, hogy értünk Elhagyd a mennyeket,
És vállald emberlétünk? A mentő szeretet!
Az egész nagy világot És sok sebét-baját,
Mit irgalmad jól látott, Te így öleled át.*

*Vésd ezt szívedbe mélyen, Te bánkódó sereg!
Túl csillagtalán éjen A hajnal közeleg!
Ne csüggedj, Segítséged Ott áll ajtód előtt,
És megvigasztal téged, Ha bebocsátod őt.”*

(Ev.Ékv. 141. 3-5 vsz.)

ADY ENDRE:

Karácsony

I.

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumba
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba'
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten

Szent kegyelme sűgna,
szállna,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

II.

Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odahaza.
De jó volna tiszta szívből
– Úgy mint régen –
Fohászkodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna,
mindent, mindent
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermekek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretemben üdvözülni.

III.

Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
És a gyarló ember
Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.

Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget.

Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra.

Mitől lesz boldog a karácsonyunk?

Olvasom Ady jól ismert versét. Milyen szép a felidézett régi karácsonyok emléke! Milyen őszinte benne a vágy – mint bizonyára bennünk is – hogy igazi békesség és szeretet uralja az ünnepünket! És milyen keserű a sorok között bujkáló reménytelenség, hogy ez nem fog sikerülni!

Lehet-e boldog a karácsony még a gondokkal teletűzdelt felnőtt létben is, vagy csak a gyermekek öröme adatik? A versből kitűnik, hogy a kedves kis faluban *minden* szív és *minden* lélek ünnepel. Vajon miért? Mi boldogítja ezeket az ifjakat és véneket? A hit! Eleik és saját maguk hittapasztalatából tudják: „a Messiás boldogságot szokott hozni”. Hálát adnak érte és várják újra, minden ünnepen.

Mai, modern emberekként sokan azt mondják: mi már kinőttük ezt a szép regét. Keresünk valami mást, hozzánk illőt, ami boldogít. De *ilyet* nem találnak. Mert *ilyen* nincs más! Ami EMBERre teszi a gyarló embert, ami erőt ad a földi léthez, ami segít „kibékülni, szeretetben üdvözülni”. *Ilyen* nincs más!

Az ünnep nem vészett el, csak a kapcsolópont: a hit! A hit, hogy a betlehemi történet nem régi mese, hanem éltető valóság. Gyerekkorunkban még megvolt és működött? Megvan és működik ma is: a keresztyén emberek életében 2000 éve folyamatosan! Nem lehet kiirtani a világból, mert igaz! És mert azt adja, amire szükségünk van: azt a tudatot és biztonságot, hogy velünk az Isten! És Vele miénk a békesség, a remény, a gondviselés, a szeretet, a bocsánat, a vigasz, a megváltás, az örök jövő.

„Karácsonyi rege Ha valóra válna, Igazi boldogság Szállna a világra”? Nem kell vágyakozni utána, hiszen a karácsonyi történet máig hatóan igaz! Hogyan lehet személyesen miénk a boldogsága? Talán kezdjük ott, ahol a versben a falusiak: „magába száll minden lélek, minden ember szeretettel borul földre imádkozni”. A megtisztított, Messiásra váró szívbe Ő az idén is boldogságot fog hozni. Igazit!

dr. Zsednai Józsefné ev.lelkész

Bizalom

Egy indiai árva lány arra kérte a missziói állomás vezetőjét, hogy vegye fel őt az intézetébe. Nagyon félt ugyanis, hogy gonosz emberek eladják őt rabszolgának. Szomorúságára azonban ezt a választ kapta a misszió vezetőjétől: „Sajnos, nincs hely és pénz sem, hogy bővítsük az otthonunkat. Imádkozz Istenhez! Én is ezt teszem, hogy ajándékozzon meg téged egy hellyel.” A lány nehezen tudta a könnyeit visszatartani, de megfogadta a tanácsot.

Amikor a misszionárius visszatért az irodájába, egy levelet és egy nagyobb összeget talált az asztalán. Mindez felbátorította, hogy gyorsan üzenjen az árváért. Bár nagy volt a távolság, a lány már délutánra megérkezett. Amikor a misszionárius ezen csodálkozott, a lány így szólt hozzá: „Hiszen ketten is esedeztünk az Úrhoz, ezért az imám után nyomban útra keltem.” Most már világossá vált, hogy a lány Istenbe vetett bizalma nagyobb volt, mint a kilométerekben mérhető távolság.

Panasz

„Napom csak munkából és alvásból áll. Amikor hazaérek, már semmit sem tudok tenni. A nagy tempó, kapkodás teljesen kimerít, még a hétvégi napjaimon is alig van nyugalom.”

Milyen gyakran hallani ezt, vagy ehhez hasonló panaszt! A kor, amelyben élünk, a rohanás bélyegét viseli magán. Az emberek próbálnak időt nyerni, és ha sikerül, a kimerültségük miatt nem tudják kihasználni. Ez mindkét nemnél egyformán tapasztalható. A nők zöme második műszakként a háztartási munkát látja el, és még gyermekivel is foglalkoznia kellene. Az iskolás gyermekeknél az is gond, hogy a tananyag egyre bővül, és alig jut elég idő annak alapos elsajátítására.

Ennek a nyugtalan állapotnak Isten gyermekeinél az a legsúlyosabb hátránya, hogy elhanyagolják a közösségüket Jézus Krisztussal, és elmulasztják a közösségi alkalmakat. A Sátán ráadásul segítségükre siet, és megtanítja őket különböző kifogásokra: „Ha pár hétig keményen dolgozom, utolérem magam, és ismét lesz módom és időm a szellemi-lelki dolgokra. Nem olyan nagy baj az, ha nem járok rendszeresen a gyülekezetbe, ha naponta nem jut időm az Ige olvasására, fontos az, hogy az Övének vallom magam.

Kedves Olvasó! Ne engedd magad félrevezettetni! Véd az emlékezetedbe, hogy a Sátán nem tud neked örök életet és nyugalmat adni! Abban azonban nagy mester, hogy neked kárt okozzon, tönkre tegyen. A Szentírás egyik legnagyobb és legdrágább ígéretének a megvalósítása adhat csak igazi nyugalmat:

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok néktek.” (Mt 11:28)

Ne haragudj naplemente után

„Ha haragusztok is, ne vétkezzetek: a nap ne menjen le a ti haragotokkal!” (Ef 4:26)

Egyszer egy kisfiú verekedésbe keveredett a fivérével, és nagyon megharagudott rá. Amikor a testvére azt akarta, hogy rendezzék az ügyet, a kisfiú meg sem hallgatta. Egész nap duzzogott, és nem szólt a bátyjához egy szót sem.

Eljött a lefekvés ideje, és édesanyja így szólt hozzá: „Nem gondolod, hogy alvás előtt ki kellene békülnöd a testvéreddel? Emlékezz arra, hogy mit mond a Biblia: „... a nap ne menjen le a ti haragotokkal!” A fiú meghökkent. Néhány pillanatra gondolkodott, majd hirtelen megszólalt: „De hogyan tudom megakadályozni a Napot, hogy ne menjen le?”

Nem, mi nem tudjuk a Napot megállítani, de haragunkat vissza tudjuk tartani. Ez azt jelenti, hogy meg kell egymásnak bocsátanunk! Minden dühös percünkben elveszítünk 60 másodperc békességet.

R.D. Haan

Van megoldás

Egy fiatal lelkész azt a feladatot kapta, hogy a börtönben prédikáljon. Amikor belépett a terembe, és a foglyok elutasító pillantásai mellett végighaladt a székek között, világossá vált előtte, hogy itt nincs helye kenetteljes beszédnek, vallásos szólamoknak.

Dobogó szívvel fontolgatta, hogy mit is mondjon ezeknek az embereknek. Amikor felfelé ment a szószék lépcsőjén, és közben imádkozott Istenhez, hogy vezesse őt, megbotlott és elesett. A terem megtelt gúnyos nevetéssel.

A fiatal ember azonban sugárzó arccal felegyenesedett, felment a szószékre, és így szólott: „Emberek, éppen ezért jöttem ide. Azért jöttem, hogy megmondjam nektek: ha egy ember elesik, ismét felkelhet! Van Valaki, Aki segít neki felállni. Őrála szeretnék most szólni.

„Az Úr irányítja annak az embernek a lépteit, akinek az útja tetszik neki. Ha elesik is, nem marad fekvve, mert az Úr kézen fogja.” (Zsolt 37:23-24)

Mi újság van (egy)házunk táján?

- a templom előtt álló diófa elszáradt. Köszönjük Rotter Lászlónak, hogy kivágta és felfűrészelte az előregeedett fát.
- két adventi estén vettünk részt gyülekezetünkől többen Várpalotán decemberben
- **ÜNNEPI ALKALMAINK:**
 - December 24., Szenteste 18.00 órakor istentisztelet a templomban **(Kérjük, öltözzenek melegen!!!)**
 - December 25., Karácsony első napján délután 2 órakor úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti teremben
 - December 26., Karácsony második napján délután 2 órakor istentisztelet a gyülekezeti teremben
 - December 31., óév este 18.00 istentisztelet a gyülekezeti teremben
 - Január 1. , újév napján délután 2 órakor úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti teremben
- 2018-ban általános tisztújítás lesz egyházunkban. A hat évre szóló mandátumok – melyekre 2012-ben választottuk meg a jelölteket - jövőre lejárnak. Tavasszal gyülekezetünk presbitériumát és más tisztségviselőit választjuk meg, majd a helyi választásokat megyei és országos választások követik. Ezzel kapcsolatban januárban különszámot tervezünk megjelentetni.

Jézus mondja

Egyedül vagy? – Ott vagyok veled.
Nincs, kihez szóljál? – Beszéljess velem!
Nem tudsz aludni? – Imádkozzál!
Fáj a magány? – Hagyatkozz rám!
Nincs, ki szeressen? – Szeretlek én.
Bántanak, megszólhatnak? – Megértelek én.
Elhagyott mindenki? – Én veled vagyok.
Beteg és fáradt vagy? – Gyógyítód vagyok.

Hozzám jöhetsz, amikor úgy érzed:
„Nem bírom tovább... nehéz az élet.”

Hozzám jöhetsz, én mindig várlak,
Szívem ajtaja feléd kitérve.
Fontos vagy nekem, nagyon szeretlek,
meghaltam érted ott, a kereszten.
Ne hordozd tovább egyedül bajod,
keresztem alatt lerakhatod.

Add kezedet – fogom erősen.
Add szívedet – tisztítja vérem.
Add életed, s érte cserébe
Örök életet adok tenéked.